

Donderdag 14 Mei

Skrifgedeelte: Lukas 22:63-71

Fokusgedeelte: Lukas 22:69-70; Filippense 2:6-11

Christus se lyding baan die weg tot sy verheerliking

Ons almal weet wat die doel is waarom Christus aarde toe gekom het, dit was om vir ons sonde te kom sterf.

Ons fokus baie op die kruis en die fisiese gebeure rondom die kruisiging. Inherent het Christus se lyding reeds begin die dag toe Hy gebore is as mens op aarde. Dit was die begin van Christus se vernedering, soos wat ons gelees het in Filippense 2. Die geskiedenis van Christus se lyding bou op tot 'n mespunt – tot op 'n punt wat vir sy dissipels op daardie stadium gelyk het as die einde, dat daar geen meer hoop is nie.

Christus se verskillende verhore voor die Joodse raad (Sanhedrin) is die punt waar Christus se vernedering die laagste is: Hy wat God is, moet sy Godheid verdedig voor mense. Tog sien ons 'n wending in vers 69: Vir die eerste keer openbaar Hy aan die Joodse raad Wie Hy werklik is.

Christus openbaar Homself op twee maniere in die teks: eers as die Seun van die mens en dan as die Seun van God. Die Seun van die mens verwys na die vernedering wat Christus moes verduur, en die Seun van God verwys daarna dat Hy weer verhoog gaan word tot die regterhand van God. Christus maak hier alreeds bekend dat sy vernedering en dood nie finaal gaan wees nie, maar dat Hy as oorwinnaar gaan opstaan uit die dood.

Ons deel in verheerliking van Christus deurdat ons as oorwinnaars saam met Hom gereken word (Rom. 8:37) en ons ook verheerlik gaan word met die dag van Christus se wederkoms.

Sing: Skrifberyming 5-4:1, 2, 5, 6

Ds. JG Ehlers (Jan) (Meyerton)